

இணையத்தில் பதிவிறக்கம் செய்ய www.iaraindia.com

தமிழாய்வுச் சங்கமம் - பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

ISSN: 2320-3412(P), 2349-1639(O)

Impact Factor: 3.458(CIF), 3.669(IRJIF)

பகுதி IX, பதிப்பு 22, ஜனவரி - டிசம்பர் 2024

Formally UGC Approved Journal (64089), © Author

இசையமுது காட்டும் தொழிலாளர்களின் காதல் சிந்தனை**து.பெருமாள்****முழுநேர முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்****தமிழ்த்துறை,****மாநிலக்கல்லூரி (தன்னாட்சி),****சென்னை - 05.****ஆய்வுச்சுருக்கம்**

இருபதாம் நூற்றாண்டினை ஒரு தொழிற்புரட்சிக் காலம் என்று சொல்லலாம். சமுதாயத்தில் பெரும்பாலோராக இருக்கக்கூடியவர்கள் உழைக்கும் மக்களே. இவ்வுலகம் இயங்குவதற்கு மனிதவாழ்வில் ஒவ்வொரு நாளும் நடைபெறும் மாற்றங்களுக்கும் உழைப்பின் பயனே அடிப்படையாக அமைகின்றது. இவற்றை உணர்ந்த தமிழ்க் கவிஞர்கள் உழைப்பின் பெருமையையும் உழைப்போரின் நிலமையையும் பாடல்களாகவும் கவிதைகளாகவும் பதிவு செய்து கொண்டிருந்தார்கள். சிற்றிலக்கிய காலத்தில் வாழ்ந்த கவிஞர்கள் நிலவுடமையாளர்களை துதிப்பாடி மகிழ்ந்தனர். அந்நிலையை மாற்றி இக்காலத்தில் உள்ள கவிஞர்கள் தொழிலாளர்களின் வாழ்வியலையும் அவர்கள் பெருகின்ற இன்ப துன்பங்களையும் பற்றி எடுத்துரைக்கும் வகையில் கவிதை படைக்கின்றார்கள். அத்தகைய புதுக்கவிதை படைப்பாளர்களின் முன்னோடியாக பாவேந்தர் பாரதிதாசன் விளங்குகின்றார். அந்த வகையில் பாரதிதாசன் படைப்பு வரிசையில் ஒன்றான இசையமுது என்ற கவிதையில் குறிப்பிடப்படும் தொழிலாளர்களின் சிந்தனை மற்றும் அவர்களின் காதல் மேன்மையைப் பற்றி விளக்குவதாக இக்கட்டுரை அமைகின்றது.

முன்னுரை

இசை என்ற சொல்லுக்கு இசைய வைப்பது என்று பொருள். மனிதனையும் மற்ற உயிரினங்களையும் இசைய வைக்கின்ற, பணிய வைக்கின்ற ஓர் அருஞ்சாதனம் இசை. உலகிலுள்ள தொன்மையான மொழிகளுள் ஒன்று நம் தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழி. அது மற்ற மொழிக்கும் இல்லாச் சிறப்புடையதாய் இயற்றமிழ், இசைத்தமிழ், நாடகத்தமிழ் எனும் முத்தமிழாய் இயன்று நிலைபெற்றுள்ளது. சங்ககாலத்து நூல்களாகிய பெரும்பாணாற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, கல்லாடம், பரிபாடல் முதலியவற்றில் இசைபற்றிய குறிப்புக்கள் பரந்து காணப்படுகின்றன. இதனால் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இசைத்தமிழ் பெற்றிருந்த உயர்வை அறியலாகும். பிற்காலத்தில் தோன்றிய சிலப்பதிகாரத்தில் கானல் வரி, வேட்டுவ வரி, குன்றக்குரவை, ஆய்ச்சியர் குரவை போன்றவற்றிலும் தேவாரத்திருமுறைகளிலும் இயல், இசை, நாடகம் என்ற மூன்று இசைக்கூறுகள் பரவலாகக் காணப்படுகின்றன.

மகரத்தின் ஒற்றாற் சுருதி விரவும்**பகருங் குறிநெடில்பா ரித்து-நிகரிலாத்****தென்னா தெனாவென்று பாடுவரேல் ஆளத்தி****மன்னாவிச் சொல்லின் வகை” (2) -****(சிலப்பதிகாரம்-புகார்)**

பிற்காலத்தில் வேதநாயக்கர், முத்தாண்டவர், அருணாச்சலக்கவிராயர் ஆகியோர் இசைக் கீர்த்தனைகளை இயற்றி தமிழ் இசைக்கு வளம் சேர்த்தனர். விடுதலைக்குப் பின் தமிழும் தமிழ் இசையும் வீறுகொண்டு எழுவதற்கு காரணமாக பாரதி விளங்கினார். இவரின் பாடல் திசையை எங்கும் ஒலிக்கத் தொடங்கின. பின்னர் பாரதியின் வழியில் வந்த பாவேந்தர் பலநூறு இசைப்பாடல்களை இயற்றினார். நாட்டு மக்கள் உள்ளம் நொந்த போதெல்லாம் இவரது பாடல்களை உவந்து பாடிவருகின்றார்கள். ஒருகாலத்தில் பண்ணும் பாரதமும் மேட்டுக்குடி மக்கள் மட்டுமே பாடமுடியும் என்ற நிலையை உடைத்து வாழ்வின் அடித்தட்டிலுள்ள ஏழை எளியவர்கள் பற்றி இசைப்பாடல்களை முதன்முதலில் பாடல்கள் இயற்றியப் பெருமை பாவேந்தரையே சாரும். இசை உலகில் என்றும் அழியாத உயிர் ஓவியங்களாகப் பாரதிதாசனின் பாடல்கள் விளங்கி வருகிறது. பாவேந்தர் பாரதிதாசன் பாவலர் மட்டுமல்லர் முத்தமிழ்க் காவலர்

முத்தமிழ் அறிஞர் என்று பேராசிரியர் முனைவர் ச.மெய்யப்பன் குறிப்பிடுகிறார்.(3) அடிமைத்தனம், கல்வியின் அவசியம், நாட்டுப்பற்று போன்றவற்றை மட்டும் பாடாமல் காதல் பற்றியும் சுவைப்படவும் நகைச்சுவை உணர்வுடனும் படைத்துள்ளார்.

இசையமுது காட்டும் காதல்

இசையமுது என்ற பகுதியில் பாரதிதாசனின் இசைப் பாடல்களில் காதல் பாடல்களும் இடம் பெற்றுள்ளன. அவை ஒவ்வொன்றும் ஒவ்வொரு தொழிலாளியின் காதல் எண்ணங்களை வெளிப்படுத்துவதாய் இருக்கின்றன. வண்டிக்காரன், மாடு மேய்ப்பவன், பாவோடு பெண்கள், தறித்தொழிலாளி நினைவு, உழவன் பாட்டு, உழத்தி, ஆலைத் தொழிலாளி, இரும்பாலைத் தொழிலாளி, கோடாலிக் (கோடரி) காரன், கூடைமுறும் கட்டுவோர், பூக்காரி, குறவர், தபால்காரன், சுண்ணம் இடிக்கும் பெண்கள், ஓவியக்காரன் என்று காதல் பாடல்களைப் படைத்துப் புதுமை செய்துள்ளார் பாரதிதாசன். இந்தத் தொழிலாளிகளின் தொழில் சார்ந்த சிந்தனையுடன் காதலை வெளிப்படுத்தியுள்ள தன்மை மிகச்சிறப்பாக இருக்கின்றது.

வண்டிக்காரன்

மாட்டுவண்டிக்காரன் தன் மனைவியை விட்டு வியபாரத்திற்காக பிரிந்து வெளியூர் செல்கின்றான். நான் மீண்டும் வீடு திரும்ப தாமதம் ஆகும். என் வரவை எண்ணி நீ வருத்தப்படவேண்டாம், என்று ஆறுதல் சொல்லி, அன்பாகப் பேசி தன் காதல் உணர்வுகளை மனைவியிடம் பகிர்ந்து கொண்டு செல்கிறான். வண்டிக்காரனின் மனைவி தன் தோழியிடம், அவள் கணவனின் அன்பையும் பெருமையையும் பற்றி கவித்துவமாக சிந்தித்து கூறுகிறாள்.

அதோ பாரடி அவரே என் கணவர்

அதோபாரடி

புதுமாட்டு வண்டி ஓட்டிப்

போகின்றார் என்னை வாட்டி

அதோ பாரடி

இருப்பவர் உள்ளே முதலாளி செட்டி

ஏறுகால் மேல்தானென் சர்க்கரைக் கட்டி

தெரிய வில்லையோடி தலையில் துப்பட்டி

சேரனே அவர் என்றால் அதில் என்ன அட்டி

அதோ பாரடி

ஐந்து பணத்தினை என்னிடம் தந்தார்

அடிசையும் முன்னே வரவு மிசைந்தார்

அந்தி வராவிட்டால் பெண்ணே இந்தா

ஆசைமுத்தம் என்று தந்து நடந்தார்

அதோ பாரடி-(4)

மாடு மேய்ப்பவன்

மாடு மேய்ப்பவன் தன் காதலியைப் பார்த்து மாலை நேரத்தில் வஞ்சி என்று அழைக்கின்றான். அதற்கு அவள் மாடுமேய்ப்பவனிடம் எனக்கு என்ன வேலை என்று சொல்லிவிட்டு நடந்து செல்கின்றாள். மீண்டும் அவனை திரும்பிப்பார்த்து ஒரு பாட்டுப் பாடு என்று கேட்கிறாள். அவள் கேட்டதும் மாடு மேய்ப்பவன் பாடத் துவங்கினான். அவன் பாடும் பைந்தமிழ் இசையைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியாக ஆடுகின்றாள். அவள் முகமலர்ச்சியுடன் ஆடுவதைக் கண்ட அவன் தன் காதல் சிந்தனையை இன்னமும் மெருகேற்றுகின்றான். நீர் ஓடையில் பூத்து நிற்கும் தாமரைக்கூட வாடிடும் ஆனால் எப்பொழுதும் வாடாமல் புதுப்பொழிவுடன் இருக்கும் தாமரை உன்முகம் என்று அவன் கவித்தமிழைப் பாடினான். அவன்பாடும் கவிதையைக் கண்டு வியந்து வாய்ப்பார்த்து நின்றாள் காதலி. காதலன் சொன்னதுபோல் மறுநாள் சென்றாள். அவளைப்பார்த்து கனிபோன்ற தென்மாங்கு பாடாயோ என்று கேட்டான். அதற்கு அவள் நேரம் ஆகிவிட்டது நான் செல்கிறேன் என்று சொல்லிவிட்டு நடந்தாள். காதலன் தனது மாடுகளில் இருந்து பால் கறந்து கொண்டுவந்து குடி என்று விரும்பி நின்றான். அவள் பாலைப் பார்த்து மிகவும் அழகுப் பால் என்றாள். இது அழகுப்பால் அல்ல, இது காதல் கலந்தப் பால் என்று கூறினான். மாடுமேய்ப்பவன் தன்னை சார்ந்துள்ள உயிர்களின் மேலும் இயற்கையின் மேலும் தன் சிந்தனையை இயற்றி காதலை வெளிப்படுத்தியுள்ளான் என்பவற்றை பாரதிதாசன் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மாடுமேய்ப்பவனிடம் எனக்கென்ன வேலை?

வஞ்சின் றழைத்தான் ஏனென்றேன் மாலை!

மாடுமேய்ப்பவனிடம் எனக்கென்ன வேலை?

பாடொரு பாட்டென்றேன் பாடி இருந்தான்

பைந்தமிழ் கேட்டுநான் ஆடி யிருந்தேன்-

மாடுமேய்ப் பவனிடம் எனக்கென்ன வேலை?
 ஓடையில் தாமரை வாடிடும்” என்றான்
 உள்ளங்கை விரித்தும் கூப்பியும் நின்றேன்
 வாடாத தாமரை உன்முகம்” என்றான்
 மலர்காட்டி முகங்காட்டி வாய்பார்த்து நின்றேன்
 ”கூடியிருக்க” என்றான் கைகோத்து நின்றேன்
 காடும் கமழ்ந்தது நான்விட டகன்றேன்!
 மாடுமேய்ப் பவனிடம் எனக்கென்ன வேலை?
 காளைசொற் படிமறு நாளைக்குச் சென்றேன்
 ”கனிபோன்ற தென்பாங்கு பாடாயோ?” என்றான்
 வேளை யாகிவிடும் என்று நவின்றேன்
 விரும்பிப் பசுக்கறந்து ”குடி” என்று நின்றான்
 ஆளன் கொடுத்தபா லாழாக்குப்பால் என்றேன்-
 ”அல்லடி காதற் கலப்பால் தான்” என்றான்-
 மாடுமேய்ப் பவனிடம் எனக்கென்ன வேலை? -(5)
 ஆலைத்தொழிலாளி

பஞ்சாலைக்கு வேலைக்குப் போன தன் காதலன் வருவான் என்று மாலைநேரத்தில் தலைவி எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். தலைவன் இன்னும் வரவில்லை. ஆலையின் சங்கு ஊதினால்தானே தலைவன் வருவான். சங்கு ஏன் இன்னும் ஊதவில்லை என்று சிந்தித்தாள். பாரதிதாசன் சங்கிலக்கிய காதலர்களின் உனர்வுகளை உள்வாங்கி தற்கால காதலர்களின் சூழலுக்கு ஏற்றவாறு படைத்திருக்கின்றார். சங்க இலக்கியங்களில் போருக்காகவும், பொருள் ஈட்டுவதற்காகவும் தலைவியைப் பிரிந்து சென்ற தலைவனின் வரவை எண்ணி தலைவி ஏங்கி நிற்பதாக பல பாடல்கள் சுட்டிக்காட்டுகின்றது.

வார் உறு வணர் கதுப்பு உளரி, புறம் சேர்பு,
 “அழாஅல்” என்று நம் அழுத கண் துடைப்பார்
 யார் ஆகுவர் கொல்? தோழி! சாரல்
 பெரும் புனக் குறவன் சிறு தினை மறுகால்
 கொழுங் கொடி அவரை பூக்கும்

அரும் பனி அற்சிரம் வாராதோரே. (குறுந்)-82

எப்போதும் சங்கின் ஓலியானது விண்ணைப் பிளக்கும் வேகத்தில் ஓலிக்கும். அவ்வாறு விண்ணைப் பிளக்கும் அளவிற்கு ஓலித்ததால் அதன் தொண்டை வறண்டு விட்டதோ என்று அவள் நினைக்கின்றாள். எவ்வளவு அழகான கற்பனை நயத்தை பாரதிதாசன் கையாண்ட விதம் மிகச்சிறப்பாக உள்ளது. ஆலையின் சங்கு ஓர் உயிரற்ற பொருள், மின்சாரத்தினால் ஓலிக்கும் இயல்புடையது. அது உரிய நேரம் வந்தால் ஓலிக்கும். தலைவன் சீக்கிரம் வர வேண்டும் என்று கருதியதால் அவளது மனம் சங்கு ஓலிக்கும் நேரம் கடந்து விட்டதாகக் கருதுகிறது. அதிகமாக ஓலி எழுப்பினால் மனிதனின் தொண்டை வறண்டு விடுவது போல் ஆலைச் சங்கின் தொண்டையும் வறண்டு விட்டதோ என்று நினைக்கிறாள். இவ்வாறு உயிரற்ற பொருளை உயிருடைய பொருள்போல் கற்பனை செய்ய வைத்திருக்கின்றது.

ஆலையின் சங்கே நீ ஊதாயோ? மணி

ஐந்தான பின்னும் பஞ்சாலையின் சங்கே ஊதாயோ?

காலை முதல் அவர் நெஞ்சம் கொதிக்கவே

வேலை செய்தாரே! என் வீட்டை மிதிக்கவே (ஆலையின்)

மேலைத் திசைகளில் வெய்யிலும் சாய்ந்ததே

வீதி பார்த்திருந்த என் கண்ணும் ஓய்ந்ததே

மேலும் அவர் சொல் ஒவ்வொன்றும் இன்பம் வாய்ந்ததே

விண்ணைப் பிளக்கும் உன் தொண்டையேன் காய்ந்ததே (ஆலையின்)

குளிக்க ஒரு நாழிகையாகிலும் கழியும்

குந்திப் பேச இரு நாழிகை ஒழியும்

விளைத்த உணர்வில் கொஞ்ச நேரம் அழியும்

வெள்ளி முளைக்கு மட்டும் காதல்தேன் பொழியும் (ஆலையின்) -

உழத்தி

வயலில் களை எடுக்கின்ற உழத்திப் பெண்ணைப் பார்த்து, காதலன் பாடும் பாட்டின் கற்பனை நயத்தில் பாரதிதாசன் பல இடங்களில் உவமைகளைப் பயன்படுத்தியுள்ளார். குனிந்து களை எடுக்கும் பெண்ணைக் கவிழ்ந்த தாமரை என்று பாரதிதாசன் பாடியுள்ளார். மலர்ந்த தாமரை என்று இயல்பாகக் கவிஞர்கள் தாமரையைப் பாடுவார்கள். ஆனால் கவிழ்ந்த தாமரை

என்று பெண்ணின் முகத்தைப் பாவேந்தர் உவமைப்படுத்தியுள்ளார். களை எடுத்துக் கொண்டிருக்கும் அந்த உழத்திப் பெண்ணின் கருங்கூந்தல் அவிழ்ந்து தொங்குகிறது, அதைப் பார்த்த காதலன் அது அருவி நீர் என்கிறான். அந்தக் கருங்கூந்தலாகிய அருவி நீரில் எப்போது முழுகலாம் என்று அவன் ஒரு கேள்வியும் கேட்பதாக பரதிதாசன் குறிப்பிடுகின்றார்.

களை எடுக்கின்றாள் - அதோ

கட்டழகுடையாள் சிற்றிடையாள் அதோ

களை எடுக்கின்றாள்!

வளவயல்தனில் மங்கைமாருடன்

இளங் கரும்பிடைச் செங்கரும்புபோல்

களையெடுக்கின்றாள்!

கவிழ்ந்த தாமரை

முகம் திரும்புமா? - அந்தக்

கவிதை ஓவியம்

எனை விரும்புமா?

அவிழ்ந்து வீழ்ந்த கருங்கூந்தலாம்

அருவி நீரில் எப்போது முழுகலாம்? - (களை)

செந்நெல் காப்பது

பொதுப்பணி செய்யல்! - ஆம்

என்ற நினைவினால்

என்னருந் தையல்

மின்னூடல் வளைய வளையல்கள் பாட

விரைவில் செங்காந்தள் விரல்வாட (களை)

பூக்காரி

பூ விற்கும் பெண்ணுக்கும் அவள் காதலனுக்குமான காதல் பரிமாற்றங்களின் மேல் பாரதிதாசன் தன் கவிதை ஆற்றலை இயற்றிப் பாடியுள்ளார். சேர்த்துக் கட்டிய முல்லைப் பூ வேண்டும் என்று கேட்டேன், அவளோ அழகான அவள் சிரிப்பு முல்லை தந்தாள் என்று காதலன் பாடுகின்றான். பறித்து வந்த தாமரைப் பூவை விலை தீர்த்து நல்ல விலைக்குக் கொட்டி என்று கேட்டேன். அவளோ தாமரைப் போன்று பூத்திருக்கும் முகத்தைக் காட்டி நின்றாள். இவற்றைப் பரதிதாசன் ஒரு காதலனுடைய சிந்தனை எவ்வாறு இயங்குமோ அதைத் தன்னுடைய பார்வையில் கவிதையாகப் படைத்த விதம் மிகவும் அருமையாக உள்ளது. பூ விற்கும் தன் காதலியைப் பார்த்து வேண்டுமடி ஒரு தாமரை இதழ் என்றான் காதலன். அதற்கு அவள் அவனைப்பார்த்து புன்னகைக்கின்றாள். அவளின் புன்னகைச் சிரிப்பைப் பார்த்து இவளின் இதழ் தேன் ஒழுகும் மலர் என்று வர்ணிக்கின்றான் காதலன். பூக்காரிக்கும் காதலனுக்குமான காதல் உறவை ஓர் உரையாடல் போலவே கொண்டு செல்கிறார் பாரதிதாசன்.

சேர்த்துக் கட்டிய முல்லை வேண்டுமென்றேன்-நல்ல

சேயிழை அவள் சிரிப்பு முல்லை தந்தாள்

பார்த்துப் பறித்த தாமரைப்பூத்

தீர்த்து விலைக்குக் கொட்டி என்றேன்

பூத்தமுகத் தாமரையால்

புதுமை காட்டி மயக்கி நின்றாள்

சேர்த்து....

தேவையடி தாமரை இதழ் என்றேன்

தேனொழுகும் வாயிதழ் மலர்கின்றாள் -ஒரு

பூவைக் காட்டி பேர் சொல் என்றேன்

பூவை என் பேர் பூவை என்றாள்

ஆவல் அற்றவன் பொல் நடந்தேன்

அவள் விழிதனில் அலரி கண்டேன்

சேர்த்து....

காவல் மீறிகடைக்கு வந்துவிழுந்த -பலர்

கண்பட வாடிய மருக்கொழுந்து நீ

மேவா தடி என்று சொன்னேன்

வேங்கையில் ஈ மொய்க்கா தெனாறாள்

தேவைக்கு மணம் வேண்டும் என்றேன்

திருமணம் என்று தழுவி நின்றாள்

சேர்த்து....

முடிவுரை

காதல் பாடல்களில் அரசர்களின் காதலையும், பெரு முதலாளிகளின் காதலையும் பாடியவர்களின் மத்தியில் உழைக்கும் மக்களின் காதலைப் பாடியவர் பாவேந்தர் பாரதிதாசன்.

வண்டிக்காரன், மாடுமேய்ப்பவன், ஆலைத்தொழிலாளி, உழத்தி போன்ற தொழிலாளர்களின் காதல் வலிமையை மிகவும் அற்புதமாகத் தனது இசையமுது மூலமாக படைத்திருக்கின்றார். அதுமட்டுமின்றித் தமிழ் மொழியின் வலிமையைத் தன்னுடைய சிந்தனைகளாக மாற்றி காதலர்கள் போற்றுகின்ற கவிதைகளைப் படைத்திருக்கின்றார் புரட்சிக் கவிஞர். 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன் இருந்த சங்க இலக்கியத்திலிருந்த மொழி ஆற்றலையும் காதல் ஆற்றலையும் உள்வாங்கி அவற்றைத் தற்போதைய நவீன உலகத்தில் வாழ்ந்து வரும் காதலர்களின் சிந்தனையாக உருமாற்றி தந்துள்ளார்.

துணைநூற் பட்டியல்

- 1.இசையமுது- பாவேந்தர் பாரதிதாசன்—மணிவாசகர் பதிப்பகம்
- 2.சிலப்பதிகாரம் மூலமும் உரையும்—புலவர் பொ.வே. சோமசுந்தரம்.
3. சிலப்பதிகாரத்து இசைத்தமிழ்—டாக்டர்.எஸ்.இராமநாதன்.
- 4.தேவாரப் பண்ணிசை-பேரா.ஞானாம்பிகை-தமிழ் இணையக் கல்விக்கழகம்.

